

Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 28. novembra 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe 5^a Vara Cível de Lisboa – Portugalska) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda proti Instituto da Segurança Social, IP

(Zadeva C-258/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Pridobitne pravne osebe — Pravna pomoč — Nepovezanost s pravom Unije — Očitna nepristojnost Sodišča)

(2014/C 102/15)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

5^a Vara Cível de Lisboa

Stranki

Tožeča stranka: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Tožena stranka: Instituto da Segurança Social, IP

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Varas Cíveis de Lisboa – Razlaga členov 6 PDEU in 267 PDEU ter 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2010, C 83, str. 389) – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Nacionalna ureditev, ki izključuje možnost, da bi pridobitna pravna oseba prejela brezplačno pravno pomoč – Oprostitev sodnih taks, ki veljajo za navedene pravne osebe, če so plačilno nesposobne ali če so v postopku finančnega prestrukturiranja

Izrek

Sodišče je očitno nepristojno za odgovor na vprašani za predhodno odločanje, ki ju je 5^a Vara Cível de Lisboa (Portugalska) postavilo v odločbi z dne 13. marca 2013 (zadeva C-258/13).

⁽¹⁾ UL C 215, 27.7.2013.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Grondwettelijk Hof (Belgija) 2. januarja 2014 – KPN Group Belgium NV in Mobistar NV proti Ministerraad, intervenientka: Belgacom NV

(Zadeva C-1/14)

(2014/C 102/16)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: KPN Group Belgium NV in Mobistar NV

Tožena stranka: Ministerraad

Intervenientka: Belgacom NV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Direktivo 2002/22/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) – zlasti njena člena 9 in 32 – treba razlagati tako, da se lahko socialna tarifa za univerzalne storitve kakor tudi kompenzacijski mehanizem, predviden v členu 13(1)(b) Direktive o univerzalnih storitvah, uporabljata ne le za elektronsko komunikacijo prek telefonskega priključka na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji, temveč tudi za elektronsko komunikacijo prek mobilnih komunikacijskih storitev in/ali dostopa do interneta v okviru naročniškega razmerja?
2. Ali je člen 9(3) Direktive o univerzalnih storitvah treba razlagati tako, da državam članicam omogoča, da univerzalni storitvi dodajo posebne tarifne opcije za druge storitve kot tiste, ki so opisane v členu 9(2) Direktive o univerzalnih storitvah?
3. Če je odgovor na prvo in drugo vprašanje nikalen: ali so zadevne določbe Direktive o univerzalnih storitvah v skladu z načelom enakosti, kot je med drugim zapisano v členu 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367.

⁽²⁾ UL 2000, C 362, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) 3. januarja 2014 –
Polska Telefonia Cyfrowa S.A. (Varšava) proti Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Zadeva C-3/14)

(2014/C 102/17)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Polska Telefonia Cyfrowa S.A.

Tožena stranka: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(3) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem pravnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349) v povezavi s členom 28 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalni storitvi) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367) razlagati tako, da vsak ukrep, ki ga sprejme nacionalni regulativni organ, da bi izpolnil obveznost, ki izhaja iz člena 28 Direktive 2002/22, vpliva na trgovino med državami članicami, če je mogoče s tem ukrepom končnim uporabnikom iz drugih držav članic zagotoviti dostop do negeografskih števil na ozemlju te države članice?
2. Ali je treba člen 7(3) v povezavi s členoma 6 in 20 Direktive 2002/21 razlagati tako, da nacionalni regulativni organ, kadar odloča v sporih med podjetji, ki ponujajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, in se ti spori nanašajo na izpolnitev obveznosti iz člena 28 Direktive 2002/22 s strani enega od teh podjetij, ne sme opraviti nobenega konsolidacijskega postopka, tudi če ukrep vpliva na trgovino med državami članicami in notranje pravo od nacionalnega regulativnega organa zahteva, naj opravi konsolidacijski postopek vedno, kadar bi lahko ukrep vplival na to trgovino?